

מדינת ישראל

הכנסת

פרוטוקול מס' 20/ד

מישיבת ועדת הפנים

ביום ג', ב' בשבט תשט"ו - 25.1.1955 בשעה 8.45.

נ ו כ ח י מ : חברי הועדה :
 נ. חת - יו"ר
 ע. אסף
 ד. בוסתוני
 א. כלפון
 ח. מגורי-כהן
 א. פרי
 ש. פרלשטיין
 ג. קמין

מוזמנים :
 מר אברזי
 מר הנגבי
 מר סילברטסון

סדר היום: המשך הדיון בחוק איגוד ערים.

אני פותח את הישיבה.

היו"ר נ. חת :

בתקשור על ידי ועדת השמות לדחות את הדיון בחוק אנצו-סירני לזכות הבא. אנו נקיים, על כן, את הדיון בענין זה בישיבת ועדת הפנים בעוד שבוע ימים.

א. פרי :
 אני מציע להעלות על סדר היום את ענין קרית שמונה. למפ"ם היו שני נציגים במועצת קרית-שמונה. אחד מהם עזב את המקום לרגלי עניני עבודה. היות והדבר עלול היה להתפרש שלא כהלכה, הודיע כי הוא מוסיף להיות נאמן למפ"ם. אולם נתבשרנו כי שר הפנים סינה במקומו חבר מפלגה אחרת. אנו מעונינים להעלות את הענין על סדר יומה של ישיבת ועדת הפנים.

היו"ר נ. חת :
 נפנה בבקשה לשר הפנים להעמיד שאלה זו על סדר היום ולשמוע את הסבריו.

ח. מגורי-כהן :
 בקשתי בשעתו להעלות את ענין כפר-יהונה על סדר יומה של הועדה.

היו"ר נ. חת :
 אני יכול להודיע כי כתבתי בענין זה מכתב לשר הפנים, אולם כל חשובה לא נתקבלה. החשובה היחידה שקבלתי היתה לגבי. אור-יהודה. במכתב גאמר, כי ועדה מיוחדת בוחנת אפשרויות של פתרון סכלול הבעיות הקיימות באור-יהודה ואין עדיין כל אפשרות לתת לנו דו"ח מסכם. עם סיום החקירות - יובאו לידיעת ועדת הפנים.

מ. אברזי : הועדה הביעה רצון לערוך סיור בשלושה מקומות. תכנית הסיור לערכתי היא: ביקור בטועצה מזרחית ברנר על ידי רחובות, במגדל אסקלון ומזר-יהודה.

ח. סגורי-כהן : אני מציע לקיים סיור באזור האלה והרי יהודה.

ה ו ח ל ט: לקיים את הסיור הרשומן ביום 13.2 השני ביום 14.3

הי"ר ג. חת : אנו מסייכים בדיון בחוק איגוד ערים.

ס ע י ף 11

א. כלפון : הצעתי כבר בישיבה הקודמת למחוק המלים "באיזור של הפנים". אין טעם להכניס את המלים הללו בכל טעיף ומעיף. כן אם שר הפנים לא יאשר תקציבה של רשות מקומית סטויימת הרי בלאו הכי לא יוכל האיגוד לבצע את עבודותיו.

ש. פרלשטיין : אין להוציא מלים אלו מן החוק, אולם יש מקום להעתיקן למקום אחר. אני מציע: "איגוד ערים רשמי בכפוף לכל הגבלה בצו חלפיו הוקם להטיל על...". שהאיגוד יקבע באיזור של הפנים. כי דברי חבר הכנסת כלפון נכונים אך ורק לגבי החלב השני. על איגוד ערים יהיה להטיל את המכסות עוד לפני שקבעה הטועצה את תקציבה, ועל כן יכולה הצעתך - להכביד.

מ. אברזי : לפי דעת חבר הכנסת כלפון אין צורך בחזרה על "איזור של הפנים" עם הפרטים הכספיים והשתתפות הכספית בקבעים בצו וכן בתקציב כל רשות ורשות מקומית. אך לא כן הוא. קולם כל יקבע התקציב בכללו ורק בילב מאוחר יותר תיקבענה המיכסות.

הי"ר ג. חת : נקבע כי הדבר צריך להיות כפוף לצו וכי יהיה לצורכי מימון. על כך אין ויכוח. הויכוח הוא בנקודה "איזור של הפנים", אולם הרי הסדר הוא בדיוק ההיפך מן הסדר אותו ציין חבר הכנסת כלפון. קודם כל הסכום הכולל יאושר ורק אחר כך תוכל כל רשות מקומית להכניסו לתקציבה היא.

לדברי חבר הכנסת פרלשטיין. אני מסכים להעתקת המלים הללו. על שר הפנים לתת איזור לא רק לגבי המיכסות אלא גם לגבי ההיטל. לני הדברים: הטלת מסים וקביעת המיכסות צריכים להיות כפופים לצו, לצרכי מימון ובאיזור של הפנים.

ח. סגורי-כהן : שאלת תם לי אל היועצים המשפטיים: האפשר להוסיף כאן את המלים "לפי חשבון שיוגש על חלקה של הרשות המקומית"? כי הרי יוכל האיגוד להטיל מיכסות מבלי לתת לרשות המקומית חשבון עליהן. רשמיט טועצה מקומית לדרוש פירוט על המיכסה אותה נדרשה לשלם.

ע. אסף : הצעתו של חבר הכנסת סגורי-כהן תחטיא את המטרה אותה הוא רוצה להשיג. חשבון אפשר להגיש אך ורק על שירותים, ואילו מהותו של האיגוד אינו בעשיית שירותים לרשויות המקומיות הרובות, אלא הנו מוסד שיוסף המבצע יחדיו מפעל סטויים.

הי"ר ג. חת : אני מבין את הצעתו של חבר הכנסת סגורי-כהן. מה אתה רוצה להשיג, הרי באיגוד נמצא נציג של כל טועצה וטועצה מקומית והוא יוכל לתת הסבר.

ש. פרלשטיין : טעות היא אם חושבים שקביעת מיכסות מונעת מבעד חשבון סופי. ברור הוא, כי על האיגוד יהיה למסוד לכל החברים המשתתפים דו"ח סופי על הפעולות ואת הסכום העומד לזכותם או לחובתם.

ד. סגור-כהן :
 לחבר הכנסת סגור-כהן אנו רוצה לומר,
 כי אי אפשר בשום פנים ואופן להגיש
 חשבון לרשות מקומית המשתתפת באיגוד על הסיכסה שהיא הכליטה, וזאת
 לא קודם אף לא אחר-כך. אי אפשר להצביע על הפעולה שנעשתה באותה
 סיכסה ובאותו סכום שניתן על ידי רשות מקומית אחת. בקבעת הסיכסה
 מדאם על ידי האיגוד ובאיגוד יר הפנים. בטכום הכסף העומד לרשות
 האיגוד מבצעים סמל. החשבון הוא על העבודה כולה ולא על פרט זה
 או אחר. אי אפשר להגיש לרשות המקומית את חשבונה הטייחד.

ה. סגור-כהן :
 אם כך - תוגש הסיכסה לפי תקציב סטנדרטי.
 אנו מציע: "לפי מכסות שהאיגוד יקבע
 כפוף להצעת תקציב סטנדרטי."

ו. בוסתוני :
 יש לקבוע את הסיכסות לפי כללים
 מסויימים. אם יש סמל הרי שההוצאות
 עליו צריכות להיות מחולקות בין הרשויות לפי מספר טלמי הטסים או
 דרגת ההנאה. כדי למנוע הטלת סיכסות סתמית - יש להכניס את הדבר
 לחוק, כלומר - יש לכתוב בחוק את הכללים לפיהם טללים את הסיכסות.
 או שייכתב הדבר בצו.

היו"ר נ. חת :
 כשנדרש בתוכן הצו - נדבר על כך.

ז. בוסתוני :
 הערה שניה. כאן כתוב "איגוד ערים"
 מדוע לא ייאמר "מועצת איגוד ערים".
 אנו מציע לכתוב כאן "מועצת איגוד ערים".

היו"ר נ. חת :
 איגוד ערים הוא גוף משפטי ועליו לפעול
 כמו כל גוף משפטי אחר. ברור שהכוונה
 היא לב"כ הטוטטכים של האיגוד.

ה צ ב ע ה

הצעתו של חבר הכנסת בוסתוני - נדחתה.
 הסתייגות - לחבר הכנסת בוסתוני

הצעתו של חבר הכנסת סגור-כהן - נדחתה
 רשות הסתייגות - לחבר הכנסת סגור-כהן

הוחלט לקבל את סעיף 11 בתוספת "לצורך
 מיסון תקציבו".

ס ע י פ 12

היו"ר נ. חת :
 חבר הכנסת בוסתוני הציע כאן, כי מטרת
 ההלוואה צריכה להיות מפורשת בהחלטת
 האיגוד.

ב. סטין :
 אנו מוכן לתמוך בהצעתו של חבר הכנסת
 בוסתוני כדי למנוע אי-הבנה. צריך לפרש
 את מטרת ההלוואה כך שהמטרה תהיה ברורה ולהבטיח את עצמנו מפני הוצאת
 ההלוואה למטרה שלשמה לא ניתנה ההלוואה בשעתו. הפירוט והפירוש יבוא
 מטעם האיגוד ועל השר יהיה לאשר גם את סכום ההלוואה וגם את מטרתה.

ש. פרלשטיין :
 אנו מציע: "ההלוואה צריכה להיות למטרה
 מסויימת ואסור להתמסל בכספי ההלוואה
 למטרות אחרות".

היו"ר נ. חת :
 הצעתך מסוכנת, כי היא אינה נותנת מקום
 להפנות את הסכום שנתקבל כהלוואה גם
 לאחר שהדבר הוא הן בהסכמת האיגוד והן בהסכמת הממשלה.

אני מציע לקבל הצעתו של חבר הכנסת
בוטתוני האומרת: "מטרת ההלוואה תפורש בהחלטת האיגוד ובאישור שר
הפנים".

פ. פרלשטיין:
זאת בדיוק רוצה אני לסנוע. אני רוצה
לסנוע בכל סחיר את האפשרות להעביר
את הסכום לנתקבל כהלוואה למטרה מסויימת - למטרה אחרת.

מר אברזי: אני רוצה לעמוד על שלש נקודות עקרוניות:

- (א) עובדה היא כי יש לתת לאיגוד ערים
סמכות להוציא כסף לצרכי סימון ובתור מסצעי סימון.
- (ב) כוח זה אינו יכול להיות לא-טובגבל
וליש לרטנו. המטילה דרך שר פנים טרסנת אפשרות זו.
- (ג) לא האיגוד ולא שר הפנים רשאים
לאשר טילנות שאינן לים ביצוע התכנית שלסמה ניתן הכסף. על כן
צריך שהמטרה תהיה מפורשת גם על ידי האיגוד וגם על ידי שר הפנים.

אין חשש, וזאת אני מוסר לחבר הכנסת
פרלשטיין, שהכספים יוצאו למטרות אחרות. וגם אם קיים חשש כזה, הרי
הצעתך לא תסנענו. לזה יש כבר סיכניטטים אחרים.

אני מציע להכניט גם לטעיף זה "בכפוף
לכל הגבלה בצו, לאורך ביצוע התכנית ובאישור שר הפנים".

ח. טבורי-כהן: אני מציע: "ולא תוצא למטרה אחרת אלא
באישור הרשות המקומית ובאישור שר הפנים".

ה צ ב ע ה

הצעתו של חבר הכנסת פרלשטיין - נדחתה.
הסתייגות - לחבר הכנסת פרלשטיין

הצעת חבר הכנסת בוטתוני, האומרת:
"מטרת ההלוואה תפורש בהחלטת האיגוד ובאישור שר הפנים" - נתקבלה.

חלקו הראשון של הטעיף - נתקבל פה אחד.

ס ע ל י 13

היו"ר נ. חת: אין כל אפשרות להטיל ארנובה, אלא
אגרות והיטלים במקרה של שירות סיוחד.

ר. בוטתוני: איני יודע אם כאן, אבל יש לרכז בטעיף
אחד את כל תפקידי המועצה וטטכניותיה.

יש לדבר על כך בטעיף 14 ובטעיף 15.

ר. בוטתוני: קראתי טעיפים אלה. מכל מקום צריך להיות
ברור גם כאן שתפקידה הוא לא רק לנהל
את האיגוד ולחוקק חוקי עזר אלא גם לצרף אליהם את הסמכות בדבר הטלת
סמסות לאחר אישור. כל זה יש לרכז בפרק אחד.

היו"ר נ. חת: אני מטכניט להצעתו של מר אברזי לא לכתוב
בחוק "להקלת הייטוש" אלא "לשם היטוש
בטטכניותיו".

יש להפנות הצעתו של חבר הכנסת בוטתוני,
למי דעתי, לטעיף 14 או 15 של החוק.

ליים הבנה רוצה אני לשאול: אם איגוד
ערים עושה טפעל מסותף טטוים וטטיל לצורך סימון הקציבו מיכסה ידועה

על כל רשות מקומית. נדמה לי שאין זה טובע להטיל גם אגרה או היטל על אלה הנהנים יותר מאחרים מטפול זה.

ג. פרלמנטריו:
ברמה לי כי זכות זו להטיל אגרה או היטל תישאר אך ברשות העיריות. הכנסת הפרטים אינה צריכה להיות לאיגוד אלא לעיריה. אם תינתן רשות זו לאיגוד - טמה לוקח טן הסועצה המקומית את סקור הכנסותיה, ואיני יכול לקבל ולהטכים לכך.

ב. סטיו:
אני מסכים אהך בענין זה. הדבר נוגד לעקרון העצמאות של הרשות המקומית. אין כביש שאינו עובר בשטח שיפוטתה של רשות מקומית כלשהי, ועל כן כל רשות מקומית בונה מטיס מיוחדים לשם הקמתו מטלה שבהנים יותר, והי אפשר לדרוש טן הנהנים לשלם טעמיים.

א. כלטון:
יודע אני כי קיים במסדריקה היטל מיוחד על טכוניות העוברות בגשרים שבין רשויות מקומיות טובות. היטל זה אל לא רק על תורבי האזור אלא על כל מי שנהנה מהגשר, על כל טכונית העוברת דרכו.

היו"ר ג. חת:
אני מציע לכתוב בחוק: "לא יוכל האיגוד להטיל ולגבות אגרות והיטלים אלא לצורך הקמתו של הטפול ולצורך החזקתו".

מר מברזי:
מטרתו של החוק הזה לאפשר לאיגוד של כמה וכמה רשויות לבצע טפול אותן רשות אחת לא היתה יכולה לבצע. על כן אין לחששותיו של חבר הכנסת פרלמנטריו טקום. הטפול צריך להיות מיוחד. מיטובו - ייקבע בחוק, מולם יש לו המסך, יש לו חיים. הוא מחייב החזקה גם להבא, הוא מטרת אנשים ויחידות קיבוציות טובות וברור שהוא זקוק להכנסות לשם החזקתו.

מר טילרסטון:
הקריטריון אינו צריך להיות: החזקתו של טפול, אלא שירותים וסידת ההבטח מהשירותים. אם ייבנה בית חולים מיוחד אין להטיל היטל על כל האוכלוסייה באזור, אלא על כל בזקק, על הנהנים כמטורה לשירותים שהם מקבלים.

אני מציע: "היטלים ואגרות תמורת השירות הניתן על ידי האיגוד בטמגרת טפעליו ותשלום מיוחד יוטל רק על הנהנים טן השירות".

היו"ר ג. חת:
אני מציע: "לא יהיה האיגוד רשמי להטיל אגרות והיטלים אלא במידה שהכנסתהם מהווה חלק טכיסוי ההוצאות להקמת הטפול שהוא מטפיקי האיגוד, וכתשלום בעד הנאה ששירות הטפול כל עוד ובמידה שהאיגוד מחזיק בו".

ג. סטיו:
אני מסכים לדבר אחד, והוא: הטלת היטלים ואגרות רק לצורך החזקתו של הטפול ולא לצורך הקמתו. למשל: לצורך הקמתו של בית ספר ווטל מיכסה פרופורציונלית על כל רשות מקומית לפי מספר הנזקקים בה לבית ספר לפי מספר המעופפים וכו'. אך לשם החזקתו של בית הספר - יוטלו מטיס על הנהנים טפול במישרין.

ג. פרלמנטריו:
אני מציע למחוק את החלק הרגאון טן ההצעה ולהטיל אגרות והיטלים אך על הנהנים מהחזקתו של טפול.

היו"ר ג. חת:
אני מסכים. "לצורך החזקתו ובעד הנאה ששירות כל עוד האיגוד מחזיק בטפול טטויים".

ההצעה בטעיה זה נדחתה לישיבה הבאה.